

ΕΤΟΣ ΣΤ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 269

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς εφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 8 Ἀπριλίου 1884.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ἀνάστασις καὶ πάλι!.. χαρὰ, ζωὴ, λουλούδια,
ἀπρίλης, πρασινάδα καὶ ἀνοιξιακὸς ἀγέρι,
χοροὶ ξανθῶν ἀγγέλων, τῶν χερουβείμ τραγούδια,
σὲ κάθε χεῖλι γέλοιο, αὐτὸ σὲ κάθε χεῖρι.

Ἀνάστασις καὶ πάλι! σουβλαίς, ἀρνιά, τομάρια,
τοῦ ἔρωτα σαίταις, τοῦ ἔρωτα φωτιαῖς,
στεφάνωμα τοῦ Βάχχου μὲ πράσινα χορτάρια,
τσουγκρίσματα, παιχνίδια, καὶ λαύρα ὅτῃς ματιαῖς.

Ἀνάστασις καὶ πάλι!.. φῶτα, κεριά, καπνάνας,
τὸ ἕνα Εὐαγγέλιο σὲ δεκαπέντε γλώσσαις,
μπακάληδες, φαντάροι, κουζίνας, παραμάναις,
γαρούφαλα βρακάδων καὶ καλαμάταις τόσαις.

Ἀνάστασις καὶ πάλι!.. ζευγαρωμέναις μυῖταις,
φιλήματα τοῦ κόσμου κρυφὰ καὶ φανερά,
σφιγξίματα καὶ ἀγάπαις καὶ δαγκωνιαῖς ὀλίγαις
σὲ μάγουλα θρεμμένα, σὲ χεῖλια δροσερά.

Ἀνάστασις καὶ πάλι!.. ἔρωτευμένη φύσις,
πομπή, στρατὸς, ρουκέταις, κανόνια, κουμπουραῖς,
μὰ μέσα ὅτῃς ἀγάπης τὰς τόσας διαχύσαις
καὶ κάμποσοι καυγάδες καὶ ὀλίγαις μαχαιριαῖς.

Ἀνάστασις καὶ πάλι!.. λατὸ ἀποθαμμένοι
σιγὰ σιγὰ ξυπνοῦνε μ' ἄλσθη τὰ κεφάλια,
καὶ ἡμεῖς μὲ λόγια μόνον καὶ χρέη φορτωμένοι
ἐχάσαμε καὶ ἐφέτες **Τ' ΑΥΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΣΧΑΛΙΑ.**
SOURIS.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

Βεβαίως κατὰ τὰς ἁγίας ἡμέρας τῆς παρελθ. ἐβδομάδος, καθ' ἃς ἐσταυροκοποῦντο οἱ πιστοὶ καὶ ἐχρεωκόπουν εἰ μεσίται, κρηφαγία καὶ πολιτικὴ συζήτησις ἦσαν δύο πράγματα, τὰ ὁποῖα εὐσεβῆς ὡς σμοδαῖος» διάβολος ἐπρεπε κάσθ δυνάμει ν' ἀποφύγῃ. Ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον δυστυχῶς νὰ ἐμμείνη εἰς τὰς καλὰς τοῦ διαθέσεις, διότι τοῦ κτυπᾶ πολὺ κακὰ εἰς τὴν μύτην ἢ ἐκ τῆς τελευταίας ἀνταποκρίσεως τῆς τερπεστίας «Ἡμέρας» ἀναπεμπομένη δριμεῖα ὁσμὴ λιβάνου.

Ἀνταπόκρισις ἐν τῇ «Νέα Ἡμέρα», ὑπὸ τὰς καλλιτεχνικὰς γραμμὰς τῆς ὁποίας νὰ διακρίνης τὴν ἐπιδεξίαν χεῖρα, ἤτις τὰς ἐχάραξεν, ἀπολαμβάνων ὁμολογουμένην δημοσιογραφικὴν τέχνην καὶ χάριν ἀληθῆ, εἶνε ἡδονή, τῆς ὁποίας μετὰ τόσων ἄλλων ἀπὸ δύο ἡδῆ καὶ πλέον ἐτῶν μᾶς ἐστέρησεν ἢ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀνοδος τοῦ κ. Τρικούπη.

Ἀλλ' ὅταν μετὰ προσδοκίαν δύο ἐτῶν ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος χεῖρ ἐμφανίζεται εἰς τὸ κοινὸν κρατοῦσα ἀντὶ γραφίδος θυμιατήριον, τὸ θέαμα εἶνε μὲν ἱκανῶς ἐποικοδομητικὸν καὶ συμφωνοῦν πρὸς τὴν ἱερότητα τῶν ἡμερῶν, ἃς διερχόμεθα, ἀλλὰ καὶ ἀρκούντως περιεργον.

Πρὸς ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου δύο τινὰ δύναται τις νὰ ὑποθέσῃ: ἅ. ὅτι ὁ ἱεουργήσας ἐν ταῖς στήλαις τῆς «Ν. Ἡμέρας» ἐσκέφθη ὅτι τότε καταναλίσκεται τόσος λιβανὸς ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἦλθεν ὅπως φέρῃ τὴν ἀνάστασιν τῆς ἀνθρωπότητος, κατάλληλος καιρὸς εἶνε νὰ καταναλωθῇ καὶ ὀλίγος ὑπὲρ τοῦ ἐκ Μεσολογγίου Μεσασίου δατις ἦλθεν νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν ἀναμώρφωσιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ β' ὅτι ἐπανερχομενος ἐκ χωῶρας ὀθωμανικῆς ὅπου συνήθεις εἶνε οἱ τε μεν ἄδες δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξαλείψῃ ἀπὸ τοῦ πνεύματός του τὴν πρόσφατον ἀνάμνησιν των.

Ἀμφότερα ταῦτα δὲν εἶνε βεβαίως πταίσματα τὸ δυστύχημα εἶνε ὅτι ἡ ἐγνωσμένη καλαισθησία του δὲν ἐπρόσεξεν αὐτὴν τὴν φορὰν οὔτε εἰς τὴν ποιότητα τοῦ λιβάνου οὔτε εἰς τὸ εἶδος τῶν ὑποκλίσεων.

Ἡμεῖς χάριν τῆς καλλιτεχνικῆς ἀποχρώσεως των δὲν ἐξετάζομεν κατὰ πόσον εἶνε ἀληθῆ οὔτε τὰ κατὰ τὴν στρατιωτικὴν ὀργανωσιν τοῦ τόπου, οὔτε τὰ κατὰ τὴν μυθιστορικὴν περιγραφὴν τῆς εἰς Ἀθήνας ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Γουδίου ἐπιστροφῆς τοῦ μεγάλου ἀνδρός, οὔτε τοὺς βυζαντινισμοὺς περὶ τοῦ κλαδευτήρος καὶ τῆς ἰσχυρᾶς θελήσεως καὶ τῆς ζωηρᾶς διανοίας καὶ τῆς μετὰ δόσεως νεύρων εἰς τὸ ἔθνος καὶ τῶν νοσημόνων βουλευτῶν, οἵτινες παρέμειναν ἐν τῇ βουλῇ αἰσθανόμενοι ὅτι ἦσαν ἀντιπρόσω.

ποι ιδεών. Έν όμως μόνον εσημασμένον ιδιαίτερος: την φράσιν, δι' ης επαινείται ο κ. Τρικούπης ως υποθετήσας της ικανότητος εις τας θέσεις των. Χάρην δὲ τῶν αναγκαστῶν ἡμῶν, ὅσαι μη παρὰ κολουθούντες ἴσως τὴν σύγχρονον πολιτικὴν δὲν ἤκουσαν ποτὲ νὰ γίνεται λόγος περὶ τῆς μεγάλης αὐτῆς τοποθετήσεως τῶν ικανοτήτων εἰς τὰς θέσεις των, παρέχουμεν ὧδε μικρὰν σημεῖωσιν τινῶν ἐξ αὐτῶν: 'Επὶ τοῦ κ. Τρικούπῃ ἐποθετήθη ἡ ικανότης τοῦ κ. Κοσσονάκου ἐν τῇ Διευθύνσει τῆς 'Αστυνομίας' ὁ κ. Δεμάθας ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν' ὁ κ. Καζάκης ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ' ὁ κ. Λάμπας ἐπίσης' ὁ κ. Τσαγκαράκης ἐν Κωνσταντινουπόλει' ὁ κ. Ζαλοῦχος ἐν Πάτραις' ὁ κ. Μανσόλας ἐν τῷ ταχυδρομείῳ, καὶ πλῆθος ἄλλων τοιούτων ικανοτήτων ἐν ἀναλόγῳις πρὸς τὴν ικανότητα αὐτῶν θέσεων.

Ἐν μόνον λάθος δεέπραξεν ὁ κ. Τρικούπης ἐν τῇ τοποθετήσῃ ταύτῃ τῶν ικανοτήτων: Νὰ διορίσῃ τὸν φίλον κ. 'Αναστάσιον Βυζάντιον διπλωματικὸν πράκτορα ἐν 'Αλεξανδρείᾳ' διότι ἂν δὲν ἐπραττε τοῦτο ὁ κ. Τρικούπης, ὁ φίλος μας θὰ ἐξηκολούθει ἔκτοτε δημοσιογραφῶν καὶ ἡ Νέα Ἡμέρα δὲν θὰ παρείχεν ἤδη ἡμῖν τοιαύτας ἀνταποκρίσεις.

ΤΡΙΚ-ΤΡΑΚ

ANEMOMAZOMATA

Τέλος πάντων ἀφοῦ δὲν ἐκτιμῶσι τὸν κλεινὸν πρωθυπουργὸν μας οἱ 'Ἕλληνες, τὸν ἐκτιμῶσιν οἱ Βρασιλιανοί, καὶ τὸν ἐτίμησαν ἡ κυβέρνησις ἐκεῖνη διὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ μεγαλοσταύρου τοῦ Ρόδου. Ἐν τῇ ἀπονομῇ ταύτῃ ἐνουπάρχει μυστηριώδης σημασία, ἡ ἐξῆς: ἀφοῦ τὴν ἔκαμαν δλα ρόιδο, τὸν ἔκαμαν ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὸν ρόιδο!

Οἱ 'Ἕλληνες εὐγνωμονοῦντες ἐπὶ τῇ τιμῇ τῇ ἀπονεμομένη εἰς τὸν πρωθυπουργὸν τῶν ὑπὸ τῶν ὑπερωκεανείων ξένων καὶ θέλοντες ἐκ φιλοτιμίας νὰ καταστήσωσι τὸ δῶρον ἀξιοπρεπέστερον, προσθέτουσιν εἰς τὴν λέξιν ρόιδο τὴν συλλαβὴν κο καὶ προσφέρουσι τὸ δῶρον οὕτως τροποποιημένον εἰς τὸν ἀγαπητὸν κυβερνήτην των.

Ὁ μεταξὺ τῶν διαλλάκτων κ. κ. Τρικούπῃ καὶ Καμπούργλου πόλεμος, μετὰ τὴν εἰς ἀμφοτέρους ἀπονομὴν τοῦ αὐτοῦ παρασήμου, τοῦ Ρόδου τῆς Βρασιλίας, δύναται κάλλιστα ν' ἀποκληθῇ κάλλιστα, ὡς ὁ γνωστὸς ἐκεῖνος ἐν 'Αγγλίᾳ κατὰ τὸν μεσαῖον, π ὀ λ ε μ ο ς τ ὶ ν δ ὡ ε Ρ ὀ δ ο ν.

Διὰ τὸν κ. Κρέμον νέον στάδιον ὑμολογίας πρὸς τὸν κλεινὸν μας πρωθυπουργὸν ἀνοίγει. Διότι, ἂν ὁ 'Αλέξανδρος ὁ Μέγας δι' ἓνα κόμπον (τὸν γόρδιον δεσμόν) κατέκτησε τὸ μεγαλεῖον ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ὁ ἡμέτερος 'Αλέξανδρος οὐχὶ πλέον μονοκόμπιος, ἀλλ' ἤδη Τρικόμπιος ὠνομάσθη ὑπὸ τινος βρασιλιανῆς ἐφημερίδος τριπλοῦς δηλαδὴ τὴν ἀξίαν ὡς πρὸς τὸν κ ὀ μ π ο ν, ἀνευ λογοπαγῆνιου ὑποθέτομεν.

Διὰ τὴν δὲν ἐνέμενον ἡμῶς τὸν Μάϊον διὰ νὰ στέψωσι μετὰ Ρόδον

τὸν πρωθυπουργὸν μας τὰ ρόδα, κατὰ τοὺς ποιητὰς, φύονται θάλλουσι κατὰ τὸν εὐαγγέλιον ἐκεῖνον μῆνα, κατὰ δὲ διὰ φυσικοῦς λόγους ὁ κ. Τρικούπης θὰ εὐρίσκει εἰς ὅλον αὐτὸν σπρίγγος.

Ὁ δὲ Λομβάρδος ὁ κχιμένος οὔτε ἰπότης τῆς μολόχας οὔτε ἔγεινε! Ἀπὸ τὴν πίκραν τοῦ μάλιστα ἠσθάνθησε κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ὁ δὲ ἰατρὸς πρὸς θεραπείαν τοῦ τῷ παρήγγειλε νὰ φάσῃ ὀλίγα αὐτὰ μ ε - λ ἄ τ α.

Ἀφοῦ αἱ σημαῖαι μας ἀνεπετάθησαν μετὰ τὴν ἐθνικὴν πανήγυριν τῆς 25 Μαρτίου καὶ κατὰ τὴν προχθεσινὴν θρησκευτικὴν ἐπιταφίαν, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐξεπλήρωσαν οὕτως ὅλον τὸν προορισμὸν των. Ἀνυψώθησαν πλέον καὶ ὑπὲρ π ἰ σ τ ε ο ῦ καὶ πατρίδος.

Μόνον μίαν φορὰν τὸν χρόνον καθίστανται αἱ 'Αθῆναι ἀληθῆς ἐστία τῶν φῶτων. Κατὰ τὴν ἐσπέραν δηλ. τῆς λιτανείας τῶν ἐπιταφίων.

Συνεκινήθημεν πάντοτε, ὅσον ὀλίγον πιστοὶ καὶ ἂν εἴμεθα, πρὸς τὸ μαρτυροῦν ὅπερ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ὑπέστη ὑπὸ τῶν ἀπίστων 'Εβραίων. Ἀλλ' ὅταν εἶδαμεν μερικοὺς ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐσταυρωμένων, ἐλησημονήσασιν ὡς ἀνόμους 'Εβραίους καὶ ἐφρκαίσαμεν πρὸς τὸ μαρτυροῦν τὸ ὅποιον ὑπέστη ὁ Θεάνθρωπος παρατῆς ἀξέστων ζωγράφων.

Μετὰ τὸσπ τεθλιμμένου ὕφους καὶ ἐν τοιαύτῃ πενθίμῳ παρολῆ προσήρχοντο πρὸς προσκύνησιν τῶν ἐπιταφίων αἱ περιώτεροι τῶν δεσποινῶν καὶ τῶν δεσποινίδων μας, ὥστε κάποιος εἴλεγεν ὅτι τῷ φαίνονται ὡς ἄλλαι μετανοοῦσαι Μαγδαληναί.

Σκέψις ἀσεβοῦς: Ἐὰν δὲν ὠρέλῃσαν εἰς τίποτε ἄλλο οἱ ε ὕ σ ε β ε ἱ ς ὠρέλῃσαν τοῦλάχιστον κατὰ τοῦτο: Ὅτι ἂν δὲν ὑπῆρχον αὐταί, ἴσως ὁ Καζάκης ἐθεωρεῖτο ἀκόμη εἰς ἐκ τῶν πολυμαθεστέρων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Καὶ ἐνουμήθημεν κάλιν τὴν διάσημον καταστάσαν μεταφραστῆς τοῦ διασημοτέρου καθηγητοῦ, ἧς ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς καλλίστη συμβουλή διὰ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ἐκκλησιῶν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. Διότι νομίζομεν ὅτι οἱ περισσώτεροι ἐκ τῶν ἀρρεουσάντων εἰς τοὺς ναοὺς ε ὕ σ ε β ὶ ν, ἔπραττε ν' ἀποσπασθῶσιν ἐκεῖθεν, καὶ πληρώσωσιν διας τὰς χαινούσας τάφρους τῆς κλειῶς μας.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Αί βραβί Γραφαί λέγουσιν ότι ο Χριστός ηθέλησε να διδάξαι εις τον κόσμον την σοφίαν διὰ τῶν ἀμαθῶν καὶ πρὸς ταῦτα ἐξέλεξε 12 ἀλιεῖς τῆς Ἰουδαίας. Ἄν. ὁ Χριστός ἤρχεται σήμερον εἰς τὸν κόσμον, συμφώνως πρὸς τὴν ἀνωτέρω μέθοδον, θὰ ἐξέλεγε τοὺς μαθητὰς του μεταξὺ τῶν καθηγητῶν τοῦ Φιλιπποῦ Πανεπιστημίου.

Σπουδαιότατον μέρος τῶν ἐν τύπῳ ἐπισημασθέντων ἰδιωτικῶν συζητήσεων ἀποτελεῖ ἡ ἀπόδρασις τοῦ κ. Πλάτωνος Νεγρεπόντη· πᾶσα δὲ κυρίως περιστρέφεται περὶ τὸ ἂν κατὰ τὴν αὐτοκτονίαν ἢ ἀπλῶς ἀναχωρητῆς ὁ πᾶσι οὐ ὁ λόγος κέρως· ἀλλὰ ἂν εἶνε ἀκόμη ἂν ὑπάρχη ἢ ἔχει ἐν τῇ ζωῇ. Καθ' ἑμᾶς ἐκρεπε μᾶλλον νὰ ἐξετασθῆν ἂν ὑπάρχωσιν ἢ ἔχει χρήματα ἐν τῷ ταμείῳ του.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἕως ἄντι νὰ βεβαιωθῆ ἡ πιστοποίησις τοῦ κ. Κασσανάκου, εἰ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ κερτοῦσιν ὅλοι ἀνα χεῖρας δέμας μετοχῶν τοῦ Λαυρίου, τὰς ὁποίας ἀποφυλάττοντες φησὶ τὸ Λογ. Ὑπάρχει; δὲν ὑπάρχει; ὑπάρχει; δὲν ὑπάρχει;

Εὐχῆς ἔργον βεβαίως εἶνε ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐπιπέδου εἰς τὴν διακαλυφθεῖσαν ἀκαταστασίαν τοῦ λυπηροῦ ἐκείνου ὑπόληψιν του· ἀλλ' ἀρά γε δὲν εἶνε βιωτικῆς εὐχῆς ἔργον ἡ ἀποκατάστασις καὶ πεποιθήσις ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ὅτι οἱ εἰς αὐτὸ ἀναμεμιγμένοι δὲν θὰ τρέχουν τὸν κίνδυνον βιωτικῆς ἀποδράσεως;

Ὅπως οἱ κατὰ τῆς ταυτότητος τῆς ἐν τῇ ἐκθέσει σημαίας κῆς Ἁγίας Λαύρας, ἐπεκαλοῦντο τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἐκ Κερκινῆς κ. Ζαΐμη καὶ οἱ ὑπὲρ αὐτῆς τὴν τῶν καλοῦντων τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, ἀπαράλλακτως καὶ ἐπισημασθέντες περὶ ὑπάρξεως τοῦ κ. Νεγρεπόντη ἐπικαλοῦνται μὲν κατ' αὐτῆς τὴν εὐρεθείσαν ἐπιστολήν του, οἱ δὲ ὑπὲρ αὐτῆς ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Δελτίῳ χαριεστάτην δηλοῦσιν τοῦ κ. Κασσανάκου ὅτι «ὁ ἀφανὴς τραπεζίτης εὐρέθη ἐν τῷ ἐξοχικῷ κτίρι.»

Πολὺ καλὰ κἀμνει ἡ Ἐφημερίς καὶ ζητῆ τὴν κατάργησιν τῶν κωδωνοκρουσθῶν. Ἐλληνιστικῶς γίνεται πολὺ γρήγορα ὅτι εἰς αὐτὰς χρεωστῆται ἡ Ἐφημερίς τῶν ἐπισημασθέντων καὶ καχύτερων ἐπισκόπων τῆς.

Ὁ φίλος μας Π. ... εἶναι πολὺ ἀγαθὸς καὶ ἔχει ὀλίγας σχέσεις μετ' Ἰερὰν Ἐφορῶν. Ὅταν ἦμεν λοιπὸν προχθὲς ὅτι ὁ Ἰούδας μετὰ τὴν πρόσκαιρον ἠμετέραν ἠρώτησεν ἡρώτησε: — Μήπως ἔχασες εἰς τὸ χρηματιστήριον;

ΔΕΝ ΕΙΝΕ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ

Τὴν παρκαλιὰ πρὸς τὸν καιρὸν μετὰ τὴν ἐλπίδα εἰς κτίσιν ἡ ἀποφασισθὲν νὰ φέρῃ τὸ ἔλεος τῆς ὁμοθυμαδὸν γὰρ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ νὰ με φιλήσῃ.

— Χριστὸς ἀγίστη! ἀγάπην μου γλυκερά, τῆς εἶπα μετ' ἐπισημασθέντων φωνῆ... με ἀρτῆσαι καὶ μουσε ἢ κακία; — Δὲν εἶσαι πὼς ἐγγείαι χριστιανῆ;

GUERRIER.

BIBLIA

Ἐξεδόθησαν ἐν κομψῷ τόμῳ οἱ προαναγγελλθέντες Μῦθοι τοῦ κ Π. Ι. Φέρμπου, τῶν ὁποίων ἡ ἐξωτερικὴ φιλοκαλία ἀμιλλᾶται ἐναρμονίως πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν γνάμ.

Καὶ ὁ δ' ἐκ τῶν περιδοθέντων Δεκαήμερον τοῦ Βοκλακίου ἐξεδόθη φιλοκαλῶς τετυπωμένως ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἐνώσεως. Ἐτάμοι δὲ ἐν τῷ ἔργῳ εἶναι καὶ οἱ λοιποὶ τόμοι, οἱ μέλλοντες νὰ συμπληρώσωσιν τὴν ἐπισημασθέντων βιβλιοθήκην.

Ἐπίσης ἐστάλη ἡμῖν δημοσιευθεῖσα καὶ εἰς φυλλάδιον ἢ ἐν τῷ Παρνασσῷ ἀναγγελθεῖσα μελέτη τοῦ ἐπισημασθέντων ὑψηλοῦ κ. Ἄνδ. Παπαδόπουλου «Περὶ ἄλλων τῶν ἀνθρωπίνου πνεύματος».

Καὶ τέλος ὁ τακτικώτατος βιβλιοπώλης κ. Ἀλέξης Κωνσταντινίδης συνεχίζει μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς ἐπιμελείας τὴν δημοσίευσιν τῆς τῶν τερπνῆς καὶ ἐκλεκτῆς μυθιστορικῆς βιβλιοθήκης του, ἐκδίδων ἤδη τοὺς «ΤΡΕΙΣ ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΑΣ».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΗ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΜΟΣ ΔΥΟ ANTI EPHEMERE

Παρουσία ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Ἀντωνιάδου (ὁδὸς Ἐρμού) ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Διεύθυνσεως τῶν Παιδῶν καὶ ἐν τῷ Διευθυντικῷ τοῦ Ἀσμοδαίου.

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΟΔΟΝΤΟΔΡΑΣΤΗΣ 26 - ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ - 26 Ἀρθροὶ καὶ Ρομαντικῶν ἀπομνημονίων Στκ.

Δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 8 μέχρι 12 π.μ. καὶ ἀπὸ τὰς 4 μέχρι τῶν 6 μ.μ.

ΧΑΒΙΑΡΙ κατασκευαστὴν καὶ ποιότητος κοκκωτῶν καὶ γυμναστικῶν ἐκομισθῆν προσφέτως εἰς τὸ Παντοπωλεῖον τοῦ κ. ΑΝΤΩΝΑΚΗ.